

2.2. Ecuatii diferențiale liniare de ordin $n \geq 2$, cu coeficienți constanți (continuare)

Pentru ecuațiile diferențiale liniare de ordinul $n \geq 2$, cu coeficienți constanți:

$$y^{(n)} + a_1 \cdot y^{(n-1)} + \dots + a_{n-1} \cdot y' + a_n \cdot y = b(x), \quad (1)$$

soluția generală a ecuației neomogene este suma dintre o soluție particulară a ecuației neomogene și soluția generală a ecuației omogene.

Deci după determinarea soluției generale a ecuației diferențiale omogene atașată ecuației neomogene, trebuie determinată o soluție particulară a ecuației neomogene.

În continuare se prezintă două metode pentru determinarea unei astfel de soluții particulare.

i) Metoda variației constantelor.

Conform metodei variației constantelor, se consideră funcțiile y_1, y_2, \dots, y_n , $n \in \mathbb{N}^*$, care formează un sistem fundamental de soluții pe $[a, b]$ ale ecuației omogene și soluția generală a ecuației omogene care are forma:

$$\bar{y} = C_1 y_1 + C_2 y_2 + \cdots + C_n y_n.$$

Metoda constă în efectuarea următoarelor etape:

a. Se înlocuiesc constantele sau scalarii reali C_1, C_2, \dots, C_n din soluția generală a ecuației omogene cu funcțiile derivabile $C_1(x), C_2(x), \dots, C_n(x)$ și se pune condiția ca derivatele lor $C_1'(x), C_2'(x), \dots, C_n'(x)$ să fie soluțiile sistemului de n ecuații liniare cu n necunoscute și neomogen:

$$\begin{cases} y_1 C'_1(x) + y_2 C'_2(x) + \cdots + y_n C'_n(x) = 0 \\ y'_1 C'_1(x) + y'_2 C'_2(x) + \cdots + y'_n C'_n(x) = 0 \\ \dots\dots\dots \\ y^{(n-2)}_1 C'_1(x) + y^{(n-2)}_2 C'_2(x) + \cdots + y^{(n-2)}_n C'_n(x) = 0 \\ y^{(n-1)}_1 C'_1(x) + y^{(n-1)}_2 C'_2(x) + \cdots + y^{(n-1)}_n C'_n(x) = b(x) \end{cases}$$

al cărui determinant este $W(y_1, y_2, \dots, y_n)$, care este nenul, deoarece y_1, y_2, \dots, y_n formează un sistem fundamental de soluții. Rezultă că sistemul are soluție unică;

b. Se scrie solutia generală y a ecuatiei neomogene sub forma:

$$y(x) = y_1 \cdot \int C'_1(x)dx + y_2 \cdot \int C'_2(x)dx + \cdots + y_n \cdot \int C'_n(x)dx. \quad (2)$$

Deoarece primitivele integralelor din (2) sunt de forma:

$$\int C_1'(x)dx = g_1(x) + k_1, \int C_2'(x)dx = g_2(x) + k_2, ..., \int C_n'(x)dx = g_n(x) + k_n,$$

unde k_1, k_2, \dots, k_n sunt constante reale arbitrare, solutia generală (2) devine:

$$y(x) = \sum_{i=1}^n k_i \cdot y_i(x) + \sum_{i=1}^n y_i(x) \cdot g_i(x), \quad (3)$$

unde:

$$\sum_{i=1}^n k_i \cdot y_i(x) = \bar{y}(x),$$

este soluția generală a ecuației omogene și se poate demonstra că

$$\sum_{i=1}^n y_i(x) \cdot g_i(x) = y_p(x)$$

este o soluție particulară a ecuației neomogene.

În concluzie, conform metodei variației constantelor soluția generală a ecuației neomogene (1) se mai scrie:

$$y = \bar{y} + y_p,$$

în concordanță cu Teorema 4 din cursul anterior.

ii) Determinarea unei soluției particulare în funcție de forma lui b din ecuația (1).

Sunt posibile următoarele cazuri.

c1) Dacă b este un polinom de gradul $m < n$ și $a_n \neq 0$, atunci y_p este un polinom de grad cel mult m , ai cărui coeficienți se determină din condiția ca y_p să verifice ecuația neomogenă (1);

c2) Dacă b este un polinom de gradul $m < n$ și

$$a_n = a_{n-1} = \dots = a_{n-k} = 0, k \in \mathbb{N}, \text{ iar } a_{n-k-1} \neq 0,$$

atunci

$$y_p(x) = x^{k+1} \cdot P_m(x),$$

iar coeficienții polinomului $P_m(x)$ de gradul m se determină din condiția ca y_p să verifice ecuația neomogenă (1);

c3) Dacă

$$b(x) = e^{\alpha \cdot x} \cdot P_m(x), m < n,$$

iar α nu este rădăcină a ecuației caracteristice, atunci:

$$y_p(x) = e^{\alpha \cdot x} \cdot R_m(x),$$

unde $R_m(x)$ este polinom de gradul m , iar coeficienții lui se determină din condiția ca y_p să verifice ecuația neomogenă (1);

c4) Dacă

$$b(x) = e^{\alpha \cdot x} \cdot P_m(x), m < n,$$

iar α este rădăcină a ecuației caracteristice de ordin de multiplicitate $k \in \mathbb{N}^*$, atunci:

$$y_p(x) = x^k \cdot e^{\alpha \cdot x} \cdot R_m(x),$$

unde $R_m(x)$ este polinom de gradul m , iar coeficienții lui se determină din condiția ca y_p să verifice ecuația neomogenă (1);

c5) Dacă

$$b(x) = P_{m_1}(x) \cdot \cos \alpha x + R_{m_2}(x) \cdot \sin \alpha x,$$

unde $P_{m_1}(x)$ și $R_{m_2}(x)$ sunt polinoame de gradul m_1 , respectiv m_2 , iar $r = i\alpha$ nu este rădăcină a ecuației caracteristice, atunci:

$$y_p(x) = P_m^0(x) \cdot \cos \alpha x + R_m^0(x) \cdot \sin \alpha x,$$

unde $P_m^0(x)$ și $R_m^0(x)$ sunt polinoame de gradul $m = \max \{m_1, m_2\}$, iar coeficienții lor se determină din condiția ca y_p să verifice ecuația neomogenă (1).

Dacă, în plus, $r = i\alpha$ și, respectiv, $\bar{r} = -i\alpha$ sunt rădăcini multiple de ordinul k ale ecuației caracteristice, atunci:

$$y_p(x) = x^k [P_m^0(x) \cdot \cos \alpha x + R_m^0(x) \cdot \sin \alpha x].$$

C6) Dacă

$$b(x) = P_{m_1}(x) \cdot e^{\alpha x} \cdot \cos \beta x + R_{m_2}(x) \cdot e^{\alpha x} \cdot \sin \beta x,$$

unde $P_{m_1}(x)$ și $R_{m_2}(x)$ sunt polinoame de gradul m_1 , respectiv m_2 , iar $r = \alpha + i\beta$ și $\bar{r} = \alpha - i\beta$ nu sunt rădăcini ale ecuației caracteristice, atunci:

$$y_p(x) = e^{\alpha x} [P_m^0(x) \cdot \cos \beta x + R_m^0(x) \cdot \sin \beta x],$$

unde $P_m^0(x)$ și $R_m^0(x)$ sunt polinoame de gradul $m = \max \{m_1, m_2\}$, iar coeficienții lor se determină din condiția ca y_p să verifice ecuația neomogenă (1).

Dacă, în plus, $r = \alpha + i\beta$ și, respectiv, $\bar{r} = \alpha - i\beta$ sunt rădăcini multiple de ordinul k ale ecuației caracteristice, atunci:

$$y_p(x) = x^k \cdot e^{\alpha x} [P_m^0(x) \cdot \cos \beta x + R_m^0(x) \cdot \sin \beta x],$$

unde $P_m^0(x)$ și $R_m^0(x)$ sunt polinoame de gradul $m = \max \{m_1, m_2\}$, iar coeficienții lor se determină din condiția ca y_p să verifice ecuația neomogenă (1).

Observație.

În ambele situații prezentate la C6) se recomandă inițial schimbarea de funcție:

$$y(x) = z(x) \cdot e^{\alpha x}.$$

Ecuația diferențială omogenă verificată de funcția $z(x)$ va fi de tipul de la C5), pentru care calculele de determinare a soluției particulare $z_p(x)$ sunt mai puțin elaborate decât în cazul C6) pentru $y_p(x)$.

Din cele de mai sus, rezultă că **algoritmul pentru determinarea soluției generale a ecuației diferențiale de ordinul $n \geq 2$, cu coeficienți constanți** (1), cuprinde următorii pași:

Pasul 1. Se identifică n și funcția b .

Dacă b este funcția nulă, adică $b = 0$, atunci ecuația diferențială de ordinul n , cu coeficienți constanți este ecuație omogenă.

Dacă b nu este funcția nulă, atunci ecuația diferențială de ordinul n , cu coeficienți constanți este ecuație neomogenă. În acest caz se atașează ecuația omogenă, înlocuind în (1) pe b cu 0.

Pasul 2. Se rezolvă ecuația caracteristică, asociată ecuației omogene:

$$r^n + a_1 r^{n-1} + \dots + a_{n-1} r + a_n = 0,$$

obținută considerând funcția y și cele n derivate ale sale, de forma:

$$y = e^{r \cdot x}, y' = r e^{r \cdot x}, y'' = r^2 e^{r \cdot x}, \dots, y^{(n)} = r^n e^{r \cdot x}, r \in \mathbb{C}.$$

Ecuația caracteristică fiind de gradul n în \mathbb{C} , are n rădăcini, care vor genera cele n soluții ale ecuației omogene ce formează un sistem fundamental de soluții.

Pasul 3. Se determină soluția generală a ecuației omogene, ca fiind, combinația liniară a celor n soluții generate de cele n rădăcini ale ecuației caracteristice, conform cursului anterior.

În final, soluția generală a ecuației omogene are forma:

$$\bar{y} = C_1 y_1 + C_2 y_2 + \dots + C_n y_n, \quad C_1, C_2, \dots, C_n \in \mathbb{R}.$$

Pasul 4. Dacă b este funcția nulă, adică $b=0$, atunci forma soluției generale a ecuației diferențiale de ordinul n , cu coeficienți constanți, se obține înlocuind \bar{y} (rezultatul de la pasul 2) în egalitatea $y = \bar{y}$.

Dacă b nu este funcția nulă, atunci forma soluției generale a ecuației diferențiale de ordinul n , cu coeficienți constanți, este:

$$y = \bar{y} + y_p,$$

unde \bar{y} este soluția generală de la pasul 2 (a ecuației omogene atașate) și y_p este o soluție particulară a ecuației neomogene, ce urmează a fi determinată.

Pasul 5. Determinarea soluției particulare y_p se face aplicând una dintre cele 2 metode prezentate anterior.

Pasul 6. Prin înlocuirea lui \bar{y} (soluția generală de la pasul 3) și a lui y_p (determinat la pasul 5), în egalitatea:

$$y = \bar{y} + y_p,$$

se obține forma soluției generale a ecuației diferențiale (1).

Exemplu 1. Să se integreze ecuația:

$$y''' - 2y'' - y' + 2y = x + 1. \quad (4)$$

Rezolvare.

Pasul 1. Ecuația din enunț este o ecuație diferențială de ordinul 3, căci apare derivata de ordinul 3 a funcției y , liniară cu coeficienți constanți și neomogenă, funcția din dreapta egalului fiind nenulă. În acest caz, se atașează ecuația omogenă, înlocuind în (4) pe b cu 0.

Pasul 2. Considerând funcția y și cele 3 derivate ale sale, de forma:

$$y(x) = e^{r \cdot x}, y'(x) = r e^{r \cdot x}, y''(x) = r^2 e^{r \cdot x}, y'''(x) = r^3 e^{r \cdot x}, r \in \mathbb{C},$$

în ecuația omogenă atașată ecuației (4),

$$y''' - 2y'' - y' + 2y = 0,$$

se obține ecuația caracteristică:

$$r^3 - 2r^2 - r + 2 = 0,$$

care se mai poate scrie:

$$(r^2 - 1)(r - 2) = 0,$$

de unde rezultă rădăcinile distincte: $r_1 = -1$, $r_2 = 1$ și $r_3 = 2$.

Pasul 3. Folosind rezultatele de la pasul 2 și conform cursului anterior, un sistem fundamental de soluții este:

$$y_1(x) = e^{-x}, y_2(x) = e^x, y_3(x) = e^{2x}.$$

Se determină soluția generală a ecuației omogene, ca fiind, combinația liniară a celor 3 soluții și trei constante reale:

$$\bar{y} = k_1 e^{-x} + k_2 e^x + k_3 e^{2x}.$$

Pasul 4. Deoarece $b(x) = x + 1$ (b nu este funcția nulă), atunci soluția generală este de forma:

$$y = \bar{y} + y_p,$$

unde \bar{y} este soluția generală obținută la pasul 3 și y_p este o soluție particulară a ecuației neomogene de forma termenului din dreapta egalului.

Pasul 5. Urmează să se determine o soluție particulară y_p a ecuației neomogene (4). Deoarece, în acest caz, $b(x) = x + 1$ este un polinom de gradul întâi, atunci și y_p este un polinom de gradul întâi (conform metodei ii) de mai sus), având forma:

$$y_p(x) = a x + b, a \neq 0,$$

cei doi coeficienți determinându-se din condiția ca y_p să verifice ecuația neomogenă (4).

Cum $y_p'(x) = a$, $y_p''(x) = y_p'''(x) = 0$, după înlocuirea în ecuația neomogenă rezultă:

$$-a + 2ax + 2b = x + 1.$$

Se va obține sistemul:

$$\begin{cases} 2a = 1 \\ 2b - a = 1 \end{cases},$$

cu soluția $a = \frac{1}{2}$ și $b = \frac{3}{4}$. Rezultă că soluția particulară a ecuației neomogene este:

$$y_p = \frac{1}{2}x + \frac{3}{4}.$$

Pasul 6. Prin înlocuirea lui \bar{y} (soluția generală de la pasul 3) și a lui y_p (determinat la pasul 5), în egalitatea:

$$y = \bar{y} + y_p,$$

se obține forma soluției generale a ecuației diferențiale (4).

Prin urmare, soluția generală a ecuației diferențiale date este:

$$y = k_1 e^{-x} + k_2 e^x + k_3 e^{2x} + \frac{1}{2}x + \frac{3}{4}, \quad k_1, k_2, k_3 \in \mathbb{R}.$$

Exemplu 2. Să se integreze ecuația:

$$y''' - y'' + y' - y = 5 \cos 2x. \quad (5)$$

Rezolvare.

Pasul 1. Ecuația din enunț este o ecuație diferențială de ordinul 3, căci apare derivata de ordinul 3 a funcției y , liniară cu coeficienți constanți și neomogenă, funcția din dreapta egalului fiind nenulă. În acest caz, se atașează ecuația omogenă, înlocuind în (5) pe b cu 0.

Pasul 2. Considerând funcția y și cele 3 derivate ale sale, de forma:

$$y(x)=e^{r \cdot x}, y'(x)=r e^{r \cdot x}, y''(x)=r^2 e^{r \cdot x}, y'''(x)=r^3 e^{r \cdot x}, r \in \mathbb{C},$$

în ecuația omogenă atașată ecuației (5),

$$y''' - y'' + y' - y = 0,$$

se obține ecuația caracteristică:

$$r^3 - r^2 + r - 1 = 0,$$

care se mai poate scrie:

$$(r^2 + 1)(r - 1) = 0,$$

de unde rezultă rădăcinile distincte: $r_1 = i, r_2 = -i$ și $r_3 = 1$.

Pasul 3. Deoarece rădăcinile r_1 și r_2 sunt complexe și conjugate, contribuția lor la soluția generală a ecuației omogene constă într-o combinație liniară a două soluții cu coeficienți constanți, care se determină astfel:

$$z_1 = e^{ix} = \cos x + i \sin x \text{ și } z_2 = e^{-ix} = \cos x - i \sin x,$$

de unde se obțin soluțiile reale:

$$y_1 = \frac{z_1 + z_2}{2} = \cos x \text{ și } y_2 = \frac{z_1 - z_2}{2i} = \sin x.$$

Deci contribuția rădăcinilor r_1 și r_2 la soluția generală a ecuației omogene este:

$$k_1 \cos x + k_2 \sin x.$$

Pe de altă parte, contribuția rădăcinii r_3 este de forma:

$$k_3 e^x.$$

Atunci soluția generală a ecuației omogene este:

$$\bar{y} = k_1 \cos x + k_2 \sin x + k_3 e^x,$$

unde constantele sunt reale.

Pasul 4. Deoarece , $b(x) = 5 \cos 2x$ (b nu este funcția nulă), atunci soluția generală este de forma:

$$y = \bar{y} + y_p,$$

unde \bar{y} este soluția generală obținută la pasul 3 și y_p este o soluție particulară a ecuației neomogene de forma termenului din dreapta egalului.

Pasul 5. Urmează să se determine o soluție particulară y_p a ecuației neomogene (5). Deoarece, în acest caz, $b(x) = 5 \cos 2x$, atunci soluția particulară y_p are forma asemănătoare cu $b(x)$ (conform metodei ii) de mai sus):

$$y_p(x) = a \cdot \cos 2x + b \cdot \sin 2x,$$

coeficienții determinându-se din condiția ca y_p să verifice ecuația neomogenă.

Atunci, cum

$$y_p'(x) = -2a \sin 2x + 2b \cos 2x, \quad y_p''(x) = -4a \cos 2x - 4b \sin 2x,$$

$$y_p'''(x) = 8a \sin 2x - 8b \cos 2x$$

după înlocuire în ecuația neomogenă se obține:

$$(6a + 3b) \sin 2x + (3a - 6b) \cos 2x = 5 \cos 2x.$$

După identificare se obține sistemul:

$$\begin{cases} 6a + 3b = 0 \\ 3a - 6b = 5 \end{cases},$$

a cărei soluție este:

$$a = \frac{1}{3} \text{ și } b = -\frac{2}{3}.$$

Deci soluția particulară a ecuației neomogene este:

$$y_p = \frac{1}{3} \cos 2x - \frac{2}{3} \sin 2x.$$

Pasul 6. Prin înlocuirea lui \bar{y} (soluția generală de la pasul 3) și a lui y_p (determinat la pasul 5), în egalitatea:

$$y = \bar{y} + y_p,$$

se obține forma soluției generale a ecuației diferențiale (5).

Prin urmare, soluția generală a ecuației diferențiale date este:

$$y = k_1 \cos x + k_2 \sin x + k_3 e^x + \frac{1}{3} \cos 2x - \frac{2}{3} \sin 2x, k_1, k_2, k_3 \in \mathbb{R}.$$

Exemplu. Să se integreze ecuația:

$$y'' + y = \frac{1}{\sin x}, x \neq k\pi, k \in \mathbb{Z}. \quad (6)$$

Rezolvare.

Pasul 1. Ecuația din enunț este o ecuație diferențială de ordinul 2, căci apare derivata de ordinul 2 a funcției y , liniară cu coeficienți constanți și neomogenă, funcția din dreapta egalului fiind nenulă. În acest caz, se atașează ecuația omogenă, înlocuind în (6) pe b cu 0.

Pasul 2. Considerând funcția y și cele 2 derivate ale sale, de forma:

$$y(x) = e^{r \cdot x}, y'(x) = r e^{r \cdot x}, y''(x) = r^2 e^{r \cdot x}, r \in \mathbb{C},$$

în ecuația omogenă atașată ecuației (6),

$$y'' + y = 0,$$

se obține ecuația caracteristică:

$$r^2 + 1 = 0,$$

care are rădăcinile distincte: $r_1 = i, r_2 = -i$.

Pasul 3. Deoarece rădăcinile r_1 și r_2 sunt complexe și conjugate, contribuția lor la soluția generală a ecuației omogene constă într-o combinație liniară a două soluții cu doi coeficienți constanți, care se determină astfel:

$$z_1 = e^{ix} = \cos x + i \sin x \text{ și } z_2 = e^{-ix} = \cos x - i \sin x,$$

de unde se obțin soluțiile reale:

$$y_1 = \frac{z_1 + z_2}{2} = \cos x \text{ și } y_2 = \frac{z_1 - z_2}{2i} = \sin x.$$

Se determină soluția generală a ecuației omogene, ca fiind, combinația liniară a celor două soluții și două constante reale:

$$\bar{y} = k_1 \cos x + k_2 \sin x.$$

Pasul 4. Deoarece, $b(x) = \frac{1}{\sin x}$ (b nu este funcția nulă), soluția generală este de forma:

$$y = \bar{y} + y_p,$$

unde \bar{y} este soluția generală obținută la pasul 3 și y_p este o soluție particulară a ecuației neomogene de forma termenului din dreapta egalului.

Pasul 5. Urmează să se determine o soluție particulară y_p a ecuației neomogene (6) folosind metoda variației constantelor i). Conform metodei, aplicate în acest caz, soluția generală a ecuației neomogene este de forma:

$$y(x) = y_1 \cdot \int k'_1(x) dx + y_2 \cdot \int k'_2(x) dx,$$

unde $k'_1(x)$ și $k'_2(x)$ sunt soluțiile sistemului:

$$\begin{cases} y_1 k'_1(x) + y_2 k'_2(x) = 0 \\ y'_1 k'_1(x) + y'_2 k'_2(x) = \frac{1}{\sin x} \end{cases},$$

în care $y'_1 = -\sin x$ și $y'_2 = \cos x$, de unde prin înlocuire în sistem:

$$\begin{cases} \cos x \cdot k'_1(x) + \sin x \cdot k'_2(x) = 0 \\ -\sin x \cdot k'_1(x) + \cos x \cdot k'_2(x) = \frac{1}{\sin x} \end{cases}.$$

După ce se aduce la același numitor a doua ecuație, se amplifică prima ecuație a sistemului cu $\cos x \neq 0$ și din rezultat se scade a doua ecuație se obține:

$$k_1'(x) = -1 \text{ și } k_2'(x) = \frac{\cos x}{\sin x},$$

de unde rezultă:

$$\int k_1'(x)dx = -\int dx = -x + C_1 \text{ și } \int k_2'(x)dx = \int \frac{\cos x}{\sin x} dx = \ln|\sin x| + C_2.$$

Pasul 6. Rezultatele se înlocuiesc în soluția generală a ecuației neomogene de la pasul 5, obținându-se:

$$\begin{aligned} y(x) &= y_1 \cdot \int k_1'(x)dx + y_2 \cdot \int k_2'(x)dx = \\ &= C_1 \cos x + C_2 \sin x - x \cos x + \sin x \cdot \ln|\sin x|, \end{aligned}$$

din care se deduce soluția particulară a ecuației neomogene:

$$y_p(x) = \sin x \cdot \ln|\sin x| - x \cos x.$$

Temă. Să se integreze următoarele ecuații:

1. $y^{(4)} - y^{(3)} - y' + y = e^x$;
2. $y'' - y = x e^x + x + x^3 e^{-x}$;
3. $y^{(4)} + 2 y'' + y = \sin x$;
4. $y^{(3)} - 3 y' - 2 y = 10 (\sin x + x \cos x) - 8 x^3$.